

VIÐMERKINGAR

DÝRTIÐIN OG AVROK-
NING FISKIMANNA.

TAÐ er royndur lutur, at fiskimenn ofta ikki hava fingið úrtøku, ið svarar til veruliga fiskiskapin á marknaðinum, og sumuleiðis hava mangir fiskimenn verið fyrri tí vanlagnu ikki at hava vunnid prosentliga ágóða í mun til fiskaprisin og dýrtiðina.

VIT kunnu stutt og greitt siga at teir fyrrnir fiskimenn hava vunnid hesi seinastu 10-12 árin, hava teir vunnid í kraft av sosialum tiltøkum og prisfyriskipunum, ið loftingdið hevur gjørt.

Gjøgnum Fiskimannafelagið hava teir einki vunnid, tí avrokningarsententur eru veruliga ikki broytt nú í skjótt minniliga tíð.

Hoast fiskaprisurin í hesum tíðarskeiði í mongum førum er væl hægari, hevur fiskimannafelagið

einki gjørt fyrri at vinna fiskimenn um sín rættvísu prosentliga part burtur av heði meirinntøku, og fiskimenn hava tí verið noyddir at knøgva undir dýrtiðini uttan dýrtíðarvæðing og kraft av betri sáttmálum, har hin betri fiskaprisurin nátturliga skuldi veitt fiski manninum lonarsemdri í mun til prisvoksturinn.

Fiskimannafelagsins ávörkan á bótta kor fiskimanna hevur verið lítil og eingin.

um samdøgr, ikki minni enn 0,433 um samdøgr.

AT umleið triðingurin av fólkinum í Danmark er limur í politiskum flokkum av ymsum slag.

AT meira enn 3½ milljónir i-búgvar í býnum Detroit hava arbeiði í bilidnaðinum.

AT menn meta 13,9 milj. kv.km av landjodini út verða nýtt til akurbú, 25,9 milljón kv.km er grasland og 29,9 milj. kv.km eru skóg.

AT seinastu metingar av hvussu nógv fólk býr í heiminum, komu til talið: 3.033.000.000.

Brevkassin

»BREVKASSIN«

Í einum av blóðnum nú um dagarnar varð sagt frá, hvussu nógv hvør flokkur fekk av atkvøðum til seinasta. Kann blaðið gera so væl, at siga mær, hvussu nógv hvør flokkur fekk í Suðuroy til seinasta lögtingsval?

Vágur hugar.

SVAR: Til lögtingsvalið 8. nov. 1958 fingu í Suðuroy: Sambandsflokkurin: 779 atkv., Javnaðarflokkurin: 1308 atkv., Fólkaflokkurin: 340, og Tjóðveldisflokkurin: 304. Sjálfstýrisflokkurin og Framboðsflokkurin stillaði ikki upp í Suðuroy.

—o—

Til »Brevkassan«

Undir lesnaði kom eg fram á heitið »Serafimer-ordanin«. Tí eg ongatið áður havi høvri gætt um ein tilkan ordan, loyvi eg mær at royna, um

abrevkassin kann greiða henda spurning?

Lesandi.

SVAR: Serafimer-ordanin er svenskur og verður latin fírstaligum persónum og upp til 32 vanligum borgarum.

NEHRU, forsætisráðharrin í Indu hevur skrivað nokkur broy til eina dottur sína, har hann lýsir ymisk viðskifti í Indialand. Her er brot úr einum brevni:

Í Indu hava vit enn nógv rajarar, maharajarar og nawabar. Tú siet teir ferðast í vøk um klæðum og dýrum bilum. Hvar fáa teir peningin frá?

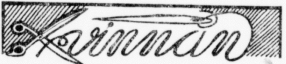
Teir fáa teir av skattíð fólksins. Skattur verður goldin fyrri at hjálpa fólkinum í landinum — til bygging av skúlam, hospitalum, listarsovnum; vegum og mangt annað til frama fyrri fólkið. Men okkara rajarar og maharajarar hugsa framvegis sum fronsku kongarnir: »Staturne ánd eik eg!»

Og teir brúka fólksins pening til eigið gagn at fremja. Meðan teir liva í yvirfløð, er tað soleiðs, at fólkið, sum arbeidir hart og gevur tænum sínar pengar, svoltar, og teirra børn hava ongur skúlar at ganga í.e.

TAÐ ER VERULEIKI

AT landshandilin í síni tíð varð stovnaður eftir uppskoti frá javnaðarflokkinum og kom at vera: smáhandilsmonnum at miklum gagni, hoast hann ikki var skipaður soleiðs, sum javnaðarflokkurin meinti var best og gagnligast, og sumuleiðis er tað veruleiki, at tað vóru tjóðveldismenn, fólkaflokksmenn og sambandsmenn, sum gjordu av at taka av landsins eigna handil og lata alt vorukupp upp í hendurnar á inn- og útferðskum agentum og spekulánum.

VONIR FYRI KVINNUR, SUM HIGARTIL IKKI HAVA KUNNAÐ ÁTTI BORN

Ein svensk granskjngardeild við Tað akademiska sjúkrahúsið í Gävle er komin fram til úrslit, ið vil veita túsundtals av barnleysum kvinnum møguleikan at verða møður.

Carl Gemzell, professari og hamsara 5 hjálparmenn hava funnið farleið at normalisera eggjaframløislu hjá kvinnum, sum

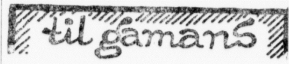
orsaka av brekum ikki hava kunnað fingið børn.

Hetta verður gjørt við innspoytningum av einum evni, ið teir fáa burtur úr hypofýsun á deyðum fólki.

Fyriféls hava 8 kvinnur, ið domdar vóru at verða barnleysar, fingið børn aftan á nevndu viðgerð.

Tað er amerikanska heilsustjórnin, sum ber kostnaðin av hesum royndum, og hon hevur higartil goldið Gemzells 50.000 dollara.

TVILITTIR SOKKAR. Dansk fabrikk er farin undir at gera tvilitar sokkar; men higartil kenna bert 4 mans, hvussu hetta verður gjørt. Sokkarnir eru dimmari á liti (oftanfyn) og verða so stigvist ljósari framfari.

FONTENELLE: Ein eigur at avvápa illgitingar við at láta sum einki. Teir eru eins og neisarnir frá einum stórum balti: teir stóka, um ein ikki blæsir á tær.

Barberurin: Ger knivurin ilt?

Kundin: Nei, nei, ásá. Høvdu tygum ikki sjálvur sagt tað hevði og ikki lægt til merkis, at tygum hava ein kniv í hondini.

Barberurin: Ná, nú smæga tygum.

Kundin: Nei, als ikki. Eg helt tað var ein fil —!

TALLEYRAND: Tosa ongan tíð ílk um teg sjálv — tað syrgja vinir tinar fyrri.

Per: Nú havi eg verið giftur í 10 ár, og konan deilir meg fyrri alt, sum er hent hesa tíðina.

Pól: Ja, og eg havi verið giftur í 20 ár, og konan deilir meg fyrri alt, sum ikki er hent hesa tíðina.

POP-METODERNE I DET POLITISKE LIV.

»Sá ligger der igen en statsminister på valen. Glædeligvis er Viggo Kampmanns hjerter tilfældet et af de lette.«

Tað er blaðið »Information«, sum annars ikki er bundið av nokrum politiskum flokki, ið tekur so ávís til orða og heldur fram við hesum orðum:

»En mere og mere systematisk udnýtelse af pop-metoder i det politiske liv giver befolkningen en fornemmelse af, at politikerne bor på en pølse for dem i bade rimelige og — ikke mindst urimelige anledninger, og der stilles derfor bade borgernes og oplysningsorganernes side ofte tabelige krav til politikerne. Og dissel synes for deres part lige så ofte at have svært ved at trække fornufelige grænser for deres aktivitet...«

Við góðari ferð — men ei á land

Í Dagblaðnum nr. 56 stendur grein, ið metur politisku og figgarligu støðuna í dag sum grindarakstur, har stjórnarflokkarnir nú reka Føroya fólk upp á turt.

Nei, her er eingin, ið vil reka Føroya fólk nakrar vegir; men tað var ein tíð, tá fólkaflokkurin við sínum rakstrarrøpum næstan hevði fingið okkum í tronga. Vit minnst eisini, hvussu góðir menn, ið tordu at hava og siga sína hugsan, vóru viðfarnir. Henda tíðin er so óhugnalig at minnst aftur á, at ein skuldi forsvorið, at slíkt kundi henda her á landi, og at so stóru partur av Føroya fólki skuldi fylgja hesum monnum, sum tá ið á stóð, og grindin var komin í tronga, ikki hættaðu sær í drápið.

Javnaðarflokkurin ristir breið ar reimar av vinnulivinum, verður eisini sagt; men vit halda ikki, at vinnulivið hevur nakað at brigsla javnaðarmonnum, hvørki foroykskum ella donskum; tvørtur ímóti. At fólkaflokkurin dæmdi best, tá teir høvdu valdið og vinnulivið sum skordur, er heilt natúrligt, tað sama kenna vit frá øðrum londum, har vinnulivið hjálpti til at ósa fólk upp í einari nationalari fanatismu, ið eyðkenir fólk við tjóðskaparlígar undirlutakenslu.

Nei, vit fara ikki upp á turt; tað, ið nú hendir, er tað, ið átti at verið hent fyrri mongum árum síðani.

Allir skilamenn vita, at fyrsta treytin fyrri at vinnulivinum skal vera liv lagað, er at tað er eitt væl útbýgt vinnuliv, við bestu kappingarfor framleiðslu-utólum; og hesum er tað ið javnaðarflokkurin vil berjast fyrri.

2802

SNAR-vaskað

centrifugerað og turkað

SNAR-vask

Bøgota 14

Skrivstovu- kvinna

Søkt verður eftir ungari gentu til skrivstovu. Lon sambært sáttmála millum Føroya Landsstýri og Stovsmannafelagið.

Skrivlig umsókn við møguligum prógvum og viðmælum verður at senda telefonverksskriv stovuni innan 10. august.

Telefonverkið

í teir báðar, skúlastjóran og amtmannin, og fáa hampafólk at lægja seg um. So fer Per Arantzen heim, spakuliga stæðandi gjøgnum tann kvirra býin. Nú var fólk lagst og vindeyguni myrk. Nátturvindurin kom so kaldur og blásti, hveir um gættarhornini og skorðaði seg oman millum húsaróðini. Onkuntáð hevði hann gingið henda vegin beinur hjúrdur, hugsar Per Arantzen við sær. Higartil hevði ein ikki nýtt annað enn at leðið at hesum tjóðskapartvælinum. Men hygg nú — skúlastjórin, ammaðurin, allir lærararnir at kalla — hornvir yvirum. Í hvussu er ikki minir partamenn longur. Men hann knýtur nevarnar, bitur á kampi og lovar so dýran, at verja teir ikki fíksleindina klaga teir til Keypmannahavnar.

Tormaður gekk aftur í skúla sum vanligt. Næmingarnir ynsktu honum væl afturkomnan og vóru fegnir yvir, at ósejman nú var javnað aftur, men annars var einki talað um hesar tifburðir longur. Longu fyrsta dagin fer Tormann til Jógvan og sigur: »Eg kann líka væl koma og biðja teg um fyrirgeving beinan vegin, tí eg má so til tað í hvussu er. Tú hevði rett, og eg hevði skeivt, hin dagin.« Jógvan bert læði og segði: Tað var nú eisini leittari at vera eg enn at vera tú tann dagin.« So var hetta javnað aftur millum báðar vinnmennar.

Per Arantzen royndi at láta sum einki, men tað dukdist ikki, at hann hevði verið skjarligur og í ringum hýri allar hesar síðstu dagarnar. Hvi tað mundi verða? spurdu næmingarnir sínámillum. Onkur gitti, at skúlastjórin hevði sett so hart at honum. Tað gingu eisini tey tíðindi frá blaðstjóranum Punt-havn, at ammaðurin hevði tikið so væl ímóti kravskrivinum. Men al; tað sama, hetta við Tormanni og so greinin, ið kom um tað í Dagens Emne, elvdi honum mangar trupulleikan. Tormann. Um tað mundi vera tí, Per var so múlatrútin? Ungdómurin hevði tikið sær fyrri, at rópa eftir honum á gotunum, og tað var ikki sjáldan, at grót varð blakað á húsin hjá honum um kvöldini. Tað, sum hann mest granddi, var, at hann kendi onga undirtøku frá sínum partamonnum — uttan frá Albert Buck, sjálvandi. Men Albert var nú Albert.